

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Dosar nr. 10/J/2016

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ

Hotărârea nr.19J

Ședința publică din 12 octombrie 2016

Președinte Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Inspekția Judiciară împotriva pârâtei X, judecător în cadrul Judecătoriei, pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. i) teza a II a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, constând în „formularea de cereri repetate și nejustificate de abținere în aceeași cauză, care au ca efect tergiversarea judecării”.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns reclamanta Inspekția Judiciară, prin reprezentant inspector judiciari-judecător dr. și pentru pârâta judecător X răspunde avocat cu delegație la dosar.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, care învederează faptul că la data de

"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)

3.10.2016 pârâta a depus la dosar întâmpinare și înscrișuri.

Inspecția judiciară, prin reprezentant, arată că nu i-a fost comunicată întâmpinarea formulată de pârâtă.

Față de cele învederate se comunică Inspecției Judiciare un exemplar al întâmpinării.

Inspecția judiciară, prin reprezentant, apreciază că pârâta este decăzută din dreptul de a depune întâmpinare și de a invoca excepții raportat la motivele de amânare reținute în încheierea de ședință de la termenul anterior. Arată că la termenul anterior a invocat explicit că amânarea la solicitarea avocatului nu era justificată, deoarece art.222 alin.1 Cod procedură civilă exclude din categoria motivelor temeinice motivul invocat de pârâtă.

Pârâta, prin avocat, solicită respingerea cererii de decădere din dreptul de a depune întâmpinare și de a invoca excepții, întrucât la termenul anterior a fost în imposibilitate de prezentare, iar ulterior a depus întâmpinarea în termenul legal.

Secția, deliberând, apreciază că și în situația în care termenul de depunere a întâmpinării a fost depășit, partea poate, în temeiul art.208 alin.2 teza finală Cod procedură civilă, invoca excepții de ordine publică.

Față de aceste motive, Secția acordă cuvântul pe excepția nulității absolute a acțiunii disciplinare invocate prin întâmpinare, urmând ca celelalte apărări să fie susținute la cuvântul pe fond.

Pârâta, prin avocat, solicită admiterea excepției invocate motivat de faptul că a fost în concediu medical 79 de zile în perioada 10.03.2016-1.06.2016, iar cercetarea disciplinară s-a efectuat în datele de 12.04.2016 și 10.05.2016. Astfel, a fost în imposibilitate de a-și face apărări în cauză.

Inspecția judiciară, prin reprezentant, solicită respingerea excepției invocate

"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)

întrucât pârâtei i-a fost respectat dreptul la apărare. Astfel, pârâta s-a prezentat la data efectuării cercetării disciplinare, i-a fost pus la dispoziție dosarul, semnând procesul verbal de finalizare cercetării disciplinare și neavând obiecțiuni privind modul de efectuare a cercetării, nesolicitând probe în apărare. Mai arată că au fost date două termene pentru efectuarea cercetării disciplinare tocmai pentru a-i da posibilitatea pârâtei să își formuleze apărări. La data de 10.05.2016 doamna judecător s-a prezentat la cercetarea disciplinară, fiindu-i pus la dispoziție dosarul, a invocat faptul că nu poate să răsfoiască dosarul deoarece o doare mâna, i s-a propus de către inspectorul judiciar să îl răsfoiască cu mâna stângă sau să îl răsfoiască inspectorul judiciar. În final, doamna judecător a declarat că nu are starea sufletească să se uite pe dosar. Mai precizează că toate apărările formulate în faza verificărilor prealabile au fost analizate, iar pârâta avea posibilitatea să exprime un punct de vedere. În concluzie, excepția invocată nu are relevanță pentru că doamna judecător a fost prezentă la cercetarea disciplinară.

Pârâta, prin avocat, arată că trebuie anulată acțiunea, iar în subsidiar solicită respingerea acțiunii ca prematură.

Secția, cu majoritate, respinge excepția nulității absolute a acțiunii disciplinare, apreciind că dreptul la apărare al pârâtei a fost respectat.

Astfel, potrivit referatului din data de 4 aprilie 2016 (fila 273-dosar cercetare disciplinară, vol.1) s-a dispus prelungirea termenului de efectuare a cercetării disciplinare cu 30 de zile tocmai în considerarea faptului că doamna judecător X se afla în concediu medical.

La data de 10.05.2016-dată stabilită pentru efectuarea cercetării disciplinare-pârâta judecător X s-a prezentat, i s-a pus la dispoziție dosarul și i s-au adus la cunoștință probele administrate în cauză. Cu această ocazie, pârâta a arătat expres că

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republică)*

nu are alte cereri de formulat, nu solicită probe și nu are obiecțiuni privind modul în care s-a efectuat cercetarea disciplinară, toate aceste aspecte fiind consemnate în procesul verbal de finalizare a cercetării disciplinare întocmit la data de 10.05.2016 și semnat de către doamna judecător(fila 478-dosar cercetare disciplinară vol.I).

În minoritate, s-a apreciat că răspunderea disciplinară a magistraților este o formă de răspundere juridică care își are originea în răspunderea disciplinară a salariaților, instituție specifică dreptului muncii. De altfel, cercetarea disciplinară se efectuează în aceleași condiții ca și pentru celelalte categorii profesionale, regimul sancționator aplicabil fiind diferit.

În cazul magistraților cercetarea disciplinară se efectuează potrivit art. 46 din Legea 317/2004, judecătorul sau procurorul cercetat având dreptul să cunoască toate actele cercetării și să solicite probe în apărare.

Concediul medical sau concediul pentru incapacitate temporară de muncă reprezintă zile libere plătite, acordate în caz de boală sau pentru îngrijirea sănătății.

Potrivit normei generale de reglementare din dreptul muncii -articolul 50 lit. b) din Codul muncii- în cazul existenței concediului pentru incapacitate temporară de muncă contractul individual este suspendat.

Unul dintre cele mai importante efecte ale concediului medical asupra contractului individual de munca este tocmai această suspendare de drept. Salariatul nu prestează muncă în această perioadă și nu primește drepturi de natură salarială, ci o indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă.

Potrivit art. 49 alin.(7) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii dispozițiile ce reglementează procedura de soluționare a acțiunii disciplinare se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă.

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Principiul garantării dreptului la apărare este consacrat prin art.24 din Constituție și depășește interesul părților întrucât respectarea sa tinde la aflarea adevărului în procesul civil.

Potrivit art. 6 alin.(1) din Convenția drepturilor omului și libertăților fundamentale „orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil ... a cauzei sale...”, iar articolul 6 paragraful 3 lit. (c) garantează oricărui „acuzat” posibilitatea de a se apăra.

În speță, doamna judecător X s-a aflat în concediu medical un număr de 79 de zile în perioada 10.03.2016-1.06.2016, astfel cum rezultă din copia certificatelor medicale depuse la dosar.

Această împrejurare a fost cunoscută de către reclamanta Inspecția Judiciară astfel cum rezultă din referatul întocmit la data de 4 aprilie 2016, referat prin care s-a dispus prelungirea termenului de efectuare a cercetării disciplinare cu 30 de zile.

Pentru realizarea cercetării disciplinare s-a stabilit un nou termen la data de 10.05.2016. Într-adevăr la această dată pârâta judecător X a fost prezentă, însă datorită stării fizice în care se afla (fractură la mâna dreaptă ce a necesitat imobilizare în ghips) nu a fost în măsură să dea declarații și să își formuleze apărări în cauză. Acest aspect a fost recunoscut chiar de către reclamanta Inspecția Judiciară, prin reprezentant, în sensul că doamna judecător a invocat faptul că nu poate răsfoi dosarul disciplinar deoarece o doare mâna. De altfel, în cuprinsul procesului verbal de finalizare a cercetării disciplinare s-a menționat faptul că doamna judecător a precizat că nu are starea sufletească să consulte dosarul și să dea declarații (fila 478-dosar cercetare disciplinară vol.I).

Susținerea Inspecției Judiciare în sensul că dreptul la apărare al pârâtei a fost respectat întrucât aceasta a fost prezentă la cercetarea disciplinară și a semnat procesul

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

verbal de finalizare a acestei procedurii nu poate fi primită dată fiind gravitatea acuzației și severitatea sancțiunilor care pot fi aplicate.

Prin urmare, în minoritate, s-a apreciat că, dată fiind starea de sănătate a pârâtei la momentul efectuării cercetării disciplinare nu se poate susține că aceasta avea posibilitatea reală și efectivă să își formuleze apărări pertinente în raport de acuzațiile care îi erau aduse, astfel că cercetarea disciplinară s-a realizat cu încălcarea dreptului la apărare al doamnei judecător X, împrejurare ce atrage nulitatea actelor de cercetare disciplinară.

Secția acordă cuvântul pe formulare de probatorii:

Inspekția Judiciară, prin reprezentant, arată că nu are alte probe de solicitat, cu excepția înscrisurilor aflate la dosar.

Pârâta judecător, prin avocat, solicită proba cu înscrisurile deja depuse la dosar.

Secția încuviințează ambelor părți proba cu înscrisurile depuse la dosar, considerându-le pertinente, concludente și utile soluționării cauzei.

Nemăfiind cereri de formulat sau excepții de invocat, Secția constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond:

Inspekția Judiciară, prin reprezentant, arată că realizarea laturii obiective a abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit.i teza a II a din Legea nr.303/2004 rezultă din reiterarea declarațiilor de abținere pentru aceleași motive care au fost analizate de judecătorul care a respins cererile de abținere formulate anterior în aceeași cauză; invocarea succesivă a unor motive de abținere diferite, deși situațiile invocate erau preexistente datei la care a formulat prima declarație de abținere, amânarea judecării în vederea soluționării declarației de abținere deși declarația nu era formulată, fiind depusă ulterior, omisiunea transmiterii dosarului la completul imediat următor în vederea soluționării cererii de abținere, acordarea unor termene de judecată succesive

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

la internale mari de timp pentru soluționarea cererilor de abținere.

Astfel, în dosarul nr.3704/280/2003 doamna judecător a formulat în perioada 23.10.2014-16.04.2015 cereri repetate de abținere pentru același motiv, omițând să transmită dosarul la completul imediat următor pentru a fi soluționate cererile de abținere și neîntocmind încheierile de ședință, consecința acestui mod de lucru fiind tergiversarea nejustificată a judecării cauzei și prelungirea în timp a procedurilor judiciare.

Aceeași situație a fost identificată și în alte dosare instrumentate de doamna judecător, fiind exemplificate dosarele nr. 5460/280/2011 și nr.24657/280/2014.

Inspecția Judiciară, prin reprezentant, arată că prin reiterarea cererilor de abținere pentru aceleași motive doamna judecător nu s-a mai înscris în cadrul legal reglementat de lege pentru asigurarea dreptului părților la un proces echitabil. Această practică este specifică completului de judecată condus de pârâtă, iar apărarea în sensul că declarațiile de abținere erau justificate, reclamanta din dosar achiesând la cererea judecătorului, nu este justificată având în vedere că s-a apreciat că nu există o situație de incompatibilitate, hotărârile prin care s-au soluționat cererile de abținere fiind opozabile și judecătorului cauzei. Faptul că pârâta nu era de acord cu acest lucru nu înlătură obligația de a respecta aceste hotărâri.

În concluzie, solicită admiterea acțiunii și aplicarea unei sancțiuni raportat la ansamblul conduitei pârâtei și având în vedere că aceasta este a doua procedură disciplinară care o vizează.

Pârâta, prin avocat, solicită respingerea acțiunii, considerând că s-a căutat un țap ispășitor pentru dosarul din 2003 în condițiile în care acest dosar a fost repartizat pârâtei la 23.10.2014, fiind pe rolul acestui complet o perioadă de 1 an și șase luni. Trebuie precizat că aceste dosare au o singură reclamantă- R1 care a formulat o

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

plângere la DNA împotriva pârâtei și invoca acest aspect la fiecare termen de judecată. Pentru acest motiv și pentru faptul că mai pronunțase alte hotărâri în care era aceeași reclamanta, doamna judecător a înțeles să se abțină.

În al doilea rând, arată între pârâtă și doamna judecător J1 a existat în toată această perioadă o stare conflictuală, în sensul că în trecut cererile de abținere formulate de doamna judecător J1 erau judecate de pârâtă. Arată că într-un dosar doamna J1 a formulat 5 cereri de abținere pe motiv că lucrase la Consiliul Județean și cunoștea părțile, cereri care în final au fost respinse de pârâtă. Arată că nu contestă situația de fapt, dar nuanțează acuzele aduse în sensul că cererile de abținere nu au urmărit tergiversarea judecării.

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ

Deliberând asupra cauzei de față, reține următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători în materie disciplinară sub nr.10/J/2016, Inspekția Judiciară a solicitat ca, prin hotărârea ce o va pronunța, să dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pârâtei X - judecător în cadrul Judecătoriei cu privire la săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. i) teza a II a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare.

În motivarea acțiunii se reține, în esență, că doamna X- judecător în cadrul Judecătoriei, a formulat în mod repetat pe parcursul soluționării unor cauze, cereri de abținere atât la primul termen de judecată, după casarea cu trimitere

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

spre rejudecare, cât și ulterior pe parcursul judecății, cereri întemeiate pe aceeași stare de incompatibilitate asupra căreia instanța s-a pronunțat ca nefiind incidentă, această situație reprezentând o constantă în activitatea doamnei judecător.

Inspecția Judiciară apreciază că faptele doamnei judecător întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. i) teza a II a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

În drept, Inspecția Judiciară își întemeiază prezenta acțiune disciplinară pe dispozițiile art. 44 – 47 din Legea nr. 317/2004, republicată și modificată.

În dovedirea acțiunii, Inspecția Judiciară a arătat că pe parcursul cercetării disciplinare, a fost administrată proba cu înscrisuri și testimonială.

Pârâta, deși legal citată, nu s-a prezentat în fața Secției, dar a depus la dosar întâmpinare prin care a invocat excepția nulității absolute a acțiunii disciplinare, iar pe fond a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiate.

În motivarea excepției invocate a arătat că cercetarea disciplinară s-a făcut în perioada aprilie-mai 2016, perioadă în care se afla în concediu medical. Cu toate acestea, inspectorii judiciari au convocat-o la sediul Judecătoriei în datele de 12 aprilie 2016 și 10 mai 2016, fără a ține cont de faptul că avea mâna dreaptă imobilizată în ghips, fiind în imposibilitate să scrie sau să folosească în vreun fel mâna. În acest context, consideră că cercetarea disciplinară s-a făcut în mod nelegal în perioada în care nu se afla la locul de muncă, toate certificatele medicale fiind depuse la instanță. Mai arată că susținerile de la fila 3 paragraful 1 din Rezoluția din 27 mai 2016 cu privire la faptul că s-a prezentat în data de 10 mai 2016 la cercetarea disciplinară, dar a refuzat să facă declarații și nici nu a depus un punct de vedere scris în apărare sunt nereale, la momentul respectiv

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

pârâta aflându-se în tratament ambulatoriu la domiciliu, în concediu medical. Prin urmare, consideră că cercetarea disciplinară trebuia efectuată după încetarea stării de imposibilitate medicală în care s-a aflat la data de 10 mai 2016.

Pe fondul cauzei, s-a arătat că între doamna judecător X și R1, reclamantă în dosarele nr.3704/280/2003, 4025/280/2009, 17288/280/2010, 5460/280/2011, 24657/280/2014 există o stare conflictuală ce datează încă din anul 2010, moment la care aceasta a înțeles să formuleze o plângere penală împotriva pârâtei la DNA. Susține că această reclamantă a fost nemulțumită de soluțiile pronunțate și a formulat plângere penală, iar ulterior i-a solicitat să se abțină de la judecarea cauzelor. Arată că singura persoană care se putea plânge de tergiversarea procesului era reclamanta R1 care însă a făcut demersuri prin avocații săi ca doamna judecător să se abțină. Mai susține că legiuitorul nu a limitat numărul cererilor de abținere pe care un judecător le poate formula în cauzele pe care le judecă, iar în cererile de abținere formulate a invocat motive distincte. A precizat că unele din dosarele în care a formulat cereri de abținere au suferit amânări și datorită culpei procesuale a părților, fiind suspendate în baza art.155¹ Cod procedură civilă, fie amânate de mai multe ori pentru introducerea în cauză a mai multor moștenitori.

În cauză s-a administrat proba cu înscrisuri .

Analizând materialul probator administrat in cauză, Secția pentru judecatori în materie disciplinară reține următoarele:

Prin procesul verbal din data de 26.01.2016 s-a dispus sesizarea din oficiu a Inspecției Judiciare și ca urmare au fost inițiate verificări prealabile în conformitate cu dispozițiile art. 45 alin. 2 din Legea nr. 317/2004 privind

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Consiliul Superior al Magistraturii.

Sesizarea din oficiu a inspectorului șef al Inspecției Judiciare s-a dispus în baza constatărilor consemnate în referatul încheiat de către inspectorul desemnat cu monitorizarea dosarelor cu o vechime mai mare de 10 ani de la data înregistrării în sistem, aflate pe rolul Curții de Apel și instanțele arondate acesteia .

Prin referatul menționat s-a dispus sesizarea din oficiu a Inspecției Judiciare și înregistrarea separată a lucrării la Direcția de Inspecție Judiciară pentru judecători, în vederea efectuării verificărilor prealabile în ceea ce privește aspectele constatate în legătură cu modul de soluționare a cauzei nr. 3704/280/2003 a Judecătoriei, reținându-se că în acest dosar durata procedurii judiciare până la data comunicării relațiilor este de 11 ani și 10 luni, că dosarul a parcurs 25 de termene de judecată și că, începând cu termenul din data de 23.10.2014, când a fost preluat de completul 1 civil prezidat de către doamna judecător X, aceasta a formulat 8 cereri de abținere.

Prin rezoluția adoptată la data 1 martie 2016 s-a dispus începerea cercetării disciplinare față de doamna judecător X din cadrul Judecătoriei sub aspectul săvârșirii abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. i) teza a II-a din Legea nr. 303/2004.

În ceea ce privește sesizarea din oficiu sub aspectul existenței indiciilor prevăzute de art. 99 lit. h) teza I-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, în urma verificărilor efectuate s-a confirmat existența unor elemente care pot constitui indicii specifice ale acestei abaterii disciplinare constând în nerespectarea în mod repetat și din motive imputabile a dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor, pentru

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

argumentele expuse în rezoluția din data de 1 martie 2016, prin care s-a dispus începerea cercetării disciplinare.

S-a constatat însă că prin rezoluția din data de 18 februarie 2016 emisă în lucrarea Inspecției Judiciare cu numărul 4605/IJ/2778/2015, s-a dispus în temeiul dispozițiilor art. 47 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 317/2004, republicată admiterea sesizării din oficiu a Inspecției Judiciare față de doamna judecător X, judecător la Secția a civilă a Judecătoriai pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. h teza I și art. 99 lit. t raportat la art. 99/1 teza a II a din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare și sesizarea Secției pentru judecatori în materie disciplinară a Consiliului Superior al Magistraturii cu acțiunea exercitată conform rezoluției.

La data pronunțării rezoluției din 1 martie 2016, acțiunea disciplinară exercitată împotriva doamnei judecător X care a format obiectul dosarului nr. 2/J/2016 al Secției pentru judecatori în materie disciplinară a fost admisă, fiind aplicată sancțiunea disciplinară a avertismentului pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. h) și t) din legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Față de această situație, inițierea procedurii disciplinare pentru a se determina concret existența, respectiv inexistența indiciilor specifice acestei abateri disciplinare, din perspectiva realizării condițiilor prevăzute în norma de reglementare aplicabilă nu s-a mai justificat.

S-a stabilit termen pentru efectuarea cercetării disciplinare la data de 12 aprilie 2016. Având în vedere faptul că doamna judecător X nu s-a prezentat la data fixată pentru efectuarea cercetării disciplinare s-a dispus prelungirea

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

termenului de efectuare a cercetării disciplinare.

La data de 10 mai 2016 doamna judecător X s-a prezentat la cercetarea disciplinară, dar a refuzat să facă declarații, nu a depus nici un punct de vedere scris în apărare și nu a formulat cereri.

S-a constatat finalizată cercetarea la data de **10 mai 2016**, în termenul reglementat de art. 46 alin. 6 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii republicată și cu respectarea garanțiilor specifice acestei proceduri, astfel cum rezultă din conținutul procesului verbal de finalizare a cercetării disciplinare.

Au fost audiate în calitate de martori doamna judecător J1 și doamna grefier G1, iar doamna grefier G2 a dat o notă de relații.

Referitor la situația de fapt, Secția reține următoarele:

1. **În dosarul nr. 3704/280/2003** al Judecătoriei, înregistrat urmare a disjungerii capătului de cerere privind punerea în posesie prin încheierea de ședință de la data de 16.04.2003, din dosarul nr. 13821/2002 al Judecătoriei, durata proceduri judiciare până la data comunicării relațiilor este de 11 ani și 10 luni, dintre care, timp de 4 ani și 9 luni cauza a fost suspendată.

Dosarul a fost instrumentat de doamna judecător X, începând cu data de 23.10.2014.

La termenul de judecată din data de 23.10.2014, doamna judecător X, invocând prevederile art. 27 Cod procedură civilă a formulat o primă declarație de abținere, motivând că a pronunțat sentința civilă nr. 2040/2010, în dosarul nr. 4025/280/2009. A acordat „termen de control” la data de 06.11.2014 în vederea soluționării cererii de abținere (fila 293 volumul I).

Potrivit mențiunilor de pe referatul aflat la fila 175 din dosar (fila 295 din

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

volumul 1 al dosarului de cercetare disciplinară) dosarul a fost prezentat completului C19 pentru soluționarea cererii de abținere la data de 07.11.2014, ulterior termenului de control acordat în dosar, care a fost stabilit la data de 06.11.2014.

La acest termen, în ședință publică, completul CI în compunerea căruia intra doamna judecător X, a amânat judecata. Nu se face însă nicio mențiune privind motivul amânării.

Cererea de abținere formulată de doamna judecător X a fost soluționată de un complet în compunerea căruia a intrat doamna judecător J2, prin încheierea din data de 7 noiembrie 2014 (filele 297 - 298 vol 1).

Prin încheierea menționată mai sus s-a respins cererea de abținere formulată de doamna judecător X, reținându-se că, prin raportare la obiectul dosarului în care s-a formulat cererea de recuzare, din sentința civilă nr. 2040 din data de 05.03.2010, nu rezultă elemente concrete din care să se concluzioneze ca judecătorul și - a spus părerea asupra litigiului.

La următorul termen de judecată, stabilit la data de 20 noiembrie 2014, potrivit consemnărilor din încheierea de ședință (fila 173 vol. 1 dosar cercetare disciplinară) doamna judecător X formulează o nouă cerere de abținere, invocând același motiv ca și în cererea precedentă, respectiv faptul că „a pronunțat sentința civilă nr. 2040/05.03.2010, în dosarul nr. 4025/280/2009”, făcând referire la dispozițiile art. 27 Cod procedură civilă.

S-a înaintat dosarul completului imediat următor CI9 (în prezent C5-2) în vederea soluționării cererii de abținere și s-a stabilit termen de control la data de 04.12.2014.

Cauza nu a fost însă înaintată completului respectiv în vederea stabilirii

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

termenului pentru soluționarea cererii de abținere.

La termenul de control fixat pentru data de 04.12.2014, potrivit consemnărilor din încheierea de ședință (fila 299 vol. I) s-a constatat că președintele completului de judecată formulează cerere de abținere în prezenta cauză având în vedere că „a pronunțat sentința civilă nr. 2040/05.03.2010, în dosarul nr. 4025/280/2009”. Se dispune încă o dată înaintarea cauzei la C19 pentru soluționarea cererii de abținere, fixându-se un nou termen de control la data de 08.01.2015, însă nici de această dată dosarul nu a fost înaintat completului imediat următor.

La termenul de control de la 08.01.2015 s-a constatat aceeași situație, consemnându-se în încheiere faptul că „președintele completului de judecată formulează cerere de abținere în prezenta cauză, având în vedere că a pronunțat sentința civilă nr. 2040/05.03.2010 în dosarul nr. 4025/280/2009, potrivit dispozițiilor art. 27 Cod procedură civilă”. S-a dispus înaintarea dosarului la C19 în vederea soluționării cererii de abținere și s-a fixat termen de control la data de 22 ianuarie 2015 (fila 303 vol. I).

Același judecător a formulat, în scris, o altă cerere de abținere, la data de 09.01.2015, invocând aceleași motive (filele 300 - 302 vol I) precum și faptul că una dintre părțile din proces a formulat plângere penală împotriva sa. De precizat că, la data formulării aceste cereri de abținere, depusă la fila 183 din dosar (fila 300 vol. I) declarația de abținere anterioară formulată la data de 20 noiembrie 2014, reiterată la data de 4 decembrie 2014 nu fusese soluționată, dosarul nefiind transmis completului care avea competența soluționării acestui incident procesual.

Declarațiile de abținere consemnate în încheierile de ședință din data de 20

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

noieembrie 2014, 4 decembrie 2014 și 08.01.2015 au fost formulate numai verbal.

A fost înaintată completului următor, în compunerea căruia intra doamna judecător J1 numai declarația de abținere depusă în scris la data de 9 ianuarie 2015, la data de 13.01.2016, primind termen la data de 22.01.2015.

Rezultă din constatările de mai sus că, din data de 20 noiembrie 2014 - când a reiterat cererea de abținere pentru motive identice cu cele invocate și în declarația inițială - dosarul nu a fost remis completului competent să soluționeze declarația de abținere.

Potrivit declarației date de doamna judecător J1 care intra în compunerea completului competent să soluționeze cererea de abținere, declarația de abținere a doamnei judecător X i-a fost prezentată numai la data de 13.01.2015, dată la care a pus și rezoluția de primire și a stabilit termen de soluționare la 22.01.2015 (filele 480-481 vol. 1).

Prin încheierea din data de 22.01.2015, pronunțată de doamna judecător J1 s-a respins cererea de abținere, reținându-se în argumentarea acestei soluții faptul că, în ceea ce privește primul motiv de abținere prin încheierea din data de 07.11.2014 instanța a respins cererea de abținere. Referitor la motivul privind formularea de parte a unei plângeri penale, s-a constatat că nu reprezintă un motiv de abținere, nefiind prevăzut de art. 24, 27 Cod procedură civilă (fila 306 vol I).

La dosar nu a fost depusă nicio plângere penală, fiind atașată declarației de abținere numai sentința civilă nr. 2040 din data de 5 martie 2010, invocată de doamna judecător X prin declarația de abținere formulată inițial în dosar, respectiv la data de 23.10.2014.

Nu există nicio încheiere de ședință în dosarul nr. 3704/280/2003 al Judecătoriei pentru termenul de judecată din data de 22 ianuarie 2015, la

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

care a fost amânată judecata, deși din evidențele ECR1S (fila 88 vol. I) rezultă că la acest termen, în ședință publică, completul CI în compunerea căruia intra doamna judecător X. a amânat judecata. Nu se face însă nicio mențiune privind motivul amânării.

Din declarația grefierul de ședință G1 (fila 482 vol. I), audiată în faza cercetării disciplinare, rezultă faptul că nu există această încheiere deoarece dosarul nu a ajuns în ședința de judecată, în aceeași zi fiind stabilit și termen de soluționare a cererii de abținere.

În ședința publică de la termenul de judecată următor soluționării celei de-a doua declarații de abținere, respectiv la termenul din data de 05.02.2015, doamna judecător X a arătat că înțelege să formuleze o nouă cerere de abținere, „raportat la înscrisurile din dosarul penal”, motiv pentru care s-a stabilit un nou termen de judecată la data de 19.02.2015.

Prin cererea de abținere formulată practic se reiterează din nou același motiv de abținere care a fost analizat prin încheierea din data de 22.01.2015, prin care s-a respins cererea de abținere.

La data de 11.02.2015, reclamanta R1 a depus, prin avocat, plângerea penală formulată împotriva doamnei magistrat (filele 190-196 din dosarul instanței). Potrivit mențiunilor certificate pe acest înscris (filele 311-316 vol. I) plângerea formulată de reclamanta R1 a fost înregistrată la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție, la data de 22 martie 2010, sub nr.2148.

Se constată față de această mențiune, în raport de data înregistrării plângerii, că același motiv a fost analizat de judecătorul care a soluționat cererea prin încheierea din data de 22.01.2015, nefiind vorba despre o altă plângere penală.

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

De asemenea, în raport de anul înregistrării plângerii, respectiv 2010, acest motiv a existat și la momentul la care doamna judecător X a formulat prima cerere de abținere.

Cererea de abținere a fost formulată și în scris de doamna judecător X la data de 11.02.2015, primind termen pentru soluționare, la data de 19.02.2015 la C4-3 (fila 317 vol. 1).

Prin încheierea pronunțată la data de 19 februarie 2015 de un complet în compunerea căruia a intrat doamna judecător J1 s-a respins cererea de abținere formulată de doamna judecător X, constatându-se că s-a mai soluționat o cerere de abținere formulată de doamna judecător pentru aceleași considerente, prin încheierea din data de 22.01.2015 și s-a dispus înaintarea cauzei la completul C4 - 2 în vederea continuării judecății (fila 320 vol. 1).

La aceeași dată, doamna judecător X amână judecata dosarului în vederea soluționării cererii de abținere, stabilind un nou termen de judecată la data de 12.03.2015.

Din nota de relații prezentată de greșierul de ședință G2 (fila 396 vol. 1) și din declarația dată în cursul cercetării disciplinare (fila 337 vol. 1), rezultă că la termenul de judecată din data de 19.02.2016 dosarul nr. 3704/280/2003 nu a fost în ședința de judecată, acesta fiind înaintat completului care soluționa cererea de abținere, ce avea termen de judecată în aceeași zi.

Prin urmare, judecata dosarului s-a amânat din nou de la data de 5 februarie 2015 la data de 12 martie 2015 în vederea soluționării declarației de abținere.

În ședința publică de la data de 12.03.2015, doamna judecător X formulează verbal în ședință o nouă cerere de abținere în același dosar, cu argumentarea că „reclamanta a formulat plângere penală împotriva sa” și

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

stabilește termen de control la data de 26.03.2015.

În această nouă declarație de abținere, doamna judecător X reiterează motivul care a fost analizat prin încheierile anterioare. În vederea soluționării cererii de abținere s-a dispus înaintarea dosarului la C4/3 și s-a amânat judecata la data de 26.03.2015 (fila 321 vol. I) .

La data de 13.03.2015, doamna judecător X formulează în scris cererea de abținere. invocând faptul că reclamanta a formulat plângere penală împotriva sa (fila 323 vol. 1). Nu se atașează nici un înscris declarației de abținere.

Conform rezoluției de pe declarația de abținere, aceasta a fost prezentă doamnei judecător J1 la data de 18.03.2015, care a fixat termen pentru soluționarea cererii la data de 26 martie 2015.

La data de 26 martie 2015, prin încheierea pronunțată de un complet în compunerea căruia a intrat doamna judecător J1 s-a respins cererea de abținere formulată de doamna judecător X, apreciindu-se că cele invocate de doamna judecător, respectiv faptul că reclamanta a mai formulat plângere penală într-un alt dosar, nu constituie motiv de abținere prevăzut de art. 24, 27 Cod procedură civilă.

La termenul de control de la data de 26.03.2015, doamna judecător X a amânat judecata pentru data de 16.04.2015, „având în vedere cererea de abținere formulată de doamna magistrat X.

La termenul din data de 16.04.2015, s-a amânat cauza pentru ca reclamanta să indice numele și domiciliile moștenitorilor intervenientului II, iar prin încheierea de ședință de la data de 04.06.2015 s-a dispus introducerea în cauză a moștenitorilor intervenientului II, decedat.

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

La termenul din 24.09.2015 s-a dispus suspendarea cauzei, potrivit disp.art. 155 din vechiul CPC, fiind repusă pe rol la cererea reclamantei formulată la aceeași dată, fixându-se termen la data de 05.11.2015, dată la care s-a indicat un alt domiciliu al moștenitoarei M1, față de lipsa de procedură constatată.

La termenul de judecată acordat, respectiv 17.12.2015, s-a constatat lipsa de procedură cu celălalt moștenitor, M2, fiind acordat termen la data de 25.02.2016.

La termenul de judecată din data de 25 februarie 2016, doamna judecător X a formulat din nou o cerere de abținere „având în vedere că a pronunțat sentința civilă nr. 2145/25.05.2005 în dosarul nr. 5234/2004” și a dispus înaintarea dosarului completului C4/3 în vederea soluționării cererii de abținere. S-a stabilit termen de control la data de 10.03.2016.

Cererea de abținere a fost depusă și în scris, având atașată copia sentinței civile nr. 2145 pronunțată de doamna judecător X la data de 25 mai 2005 (fila 332 vol. 1).

Conform rezoluției consemnate pe declarația de abținere, cererea a fost prezentată completului competent să o soluționeze la data de 29 februarie 2016, doamna judecător J1 stabilind termen de soluționare la data de 3 martie 2016 (fila 331 vol. 1).

Prin încheierea din data de 3 martie 2016, s-a admis cererea de abținere formulată de doamna judecător X constatându-se că, prin raportare la sentința civilă nr. 2145/25 mai 2005 pronunțată în dosarul nr. 5243/2004 al Judecătoriei, sunt îndeplinite condițiile prevăzute de dispozițiile art. 27 pct. 7 Cod procedură civilă.

Motivul de care s-a prevalat doamna judecător X în această ultimă cerere,

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

nu a mai fost invocat anterior.

În urma verificărilor efectuate prin sondaj și în alte dosare, s-a constatat că pârâta-judecător X a formulat în mod repetat și nejustificat de cereri de abținere care au avut ca efect tergiversarea judecării, după cum urmează:

2.În dosarul nr. 5460/280/2011, doamna judecător X a formulat de asemenea cereri repetate de abținere, care au avut ca efect tergiversarea judecării, după cum urmează:

La termenul de judecată din data de 26 iunie 2014 potrivit celor consemnate în încheiere (fila 445 vol. I) se amână judecata cauzei și se dispune înaintarea dosarului în vederea soluționării cererii de abținere formulate de președintele completului de judecată, doamna judecător X, stabilindu-se termen la data de 18.09.2014.

Se menționează în încheiere ca temei al declarației de abținere faptul că doamna judecător „s-a pronunțat asupra aceluiași pretenții”. În declarația scrisă de abținere, formulată la data de 26.06.2014 se invocă faptul că a pronunțat sentința civilă nr. 5810/2013 în dosarul nr. 7083/280/2009 al Judecătoriei

La termenul de judecată din data de 18 septembrie 2014 se amână din nou judecata în vederea soluționării cererii de abținere formulată de doamna judecător X și se stabilește un nou termen de judecată la data de 09.10.2014 (fila 448 vol. I).

Deși declarația de abținere a fost formulată la data de 26.06.2014 (fila 447 vol. I), este transmisă completului competent să soluționeze cererea numai la data de 19.09.2014. Rezoluția de primire a cererii este datată 19.09.2014 și se stabilește termen de soluționare a declarației de abținere la data de 26.09.2014.

Prin încheierea pronunțată la data de 26 septembrie 2014 de un complet în

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

compunerea căruia a intrat doamna judecător J2, se respinge cererea de abținere formulată de doamna judecător X ca neîntemeiată (fila 451 vol.1).

În aceeași cauză, la termenul de judecată din data de 29 ianuarie 2015, doamna judecător X „constată necesar a se acorda un nou termen de judecată pentru a face verificări privind susținerile petentului și pentru a formula o eventuală cerere de abținere”, stabilindu-se termen de judecată la data de 19.02.2015.

Se formulează și în scris declarația de abținere la data de 29.01.2014 care este prezentată pentru soluționare completului imediat următor la data de 30.01.2015 și se stabilește termen de soluționare la data de 5 februarie 2015. În declarația scrisă de abținere se invocă aceleași motive de fapt și de drept, ca și în declarația de abținere soluționată anterior în cauză și anume faptul că a pronunțat sentința civilă nr. 5810/2013, în dosarul nr. 7083/280/2009 al Judecătoriei

Prin încheierea din data de 5 februarie 2015 se respinge cererea de abținere formulată de doamna judecător X (fila 457 vol. I), reținându-se că „în cauză nu sunt incidente dispozițiile art. 24 Cod procedură civilă deoarece, astfel cum s-a precizat de reclamanti - fila 142, obiectul prezentei cauze nu este același cu cel al dosarului nr. 7083/280/2009*, fiind vorba despre alte terenuri”.

Formularea repetată și nejustificată a cererilor de abținere, corelată cu omisiunea transmiterii dosarului pentru soluționarea cererii a determinat tergiversarea judecății începând cu data de 26 iunie 2014 și până la data de 5 februarie 2015.

3. În dosarul nr. 24657/280/2014, doamna judecător X a formulat două cereri de abținere, în mod repetat și nejustificat, după cum urmează:

La data de 05.02.2015, în ședință publică, doamna judecător X formulează

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

cerere de abținere motivată prin aceea că a pronunțat sentința civilă nr. 10795/2014, în dosarul nr. 17288/280/2010 al Judecătorei (fila 213 vol. I) . Se amână judecata în vederea soluționării cererii de abținere la data de 19.02.2015.

Se formulează și în scris o declarație de abținere, afirmativ la aceeași dată 5 februarie 2015 (fila 458 vol. I) prin care se invocă același motiv de incompatibilitate privind pronunțarea sentinței civile nr. 10795/2014 în dosarul nr. 17288/280/2010 al Judecătorei, dar și pronunțarea sentinței civile nr. 7359/2013 în dosarul nr. 21696/280/2011 al Judecătorei

Declarația de abținere este înaintată completului imediat următor la data de 10.02.2015 și se stabilește termen de soluționare la data de 19.02.2015.

Prin încheierea din data de 19 februarie 2015, pronunțată de un complet în compunerea căruia a intrat doamna judecător J1, se respinge cererea de abținere formulată de doamna judecător X (fila 466 vol. I).

Se motivează soluția de respingere a declarației de abținere prin aceea că, dosarul este disjuns din dosarul nr. 17288/280/2010, iar potrivit art. 99 alin. 4) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, în caz de disjungere, dosarul se repartizează aceluiași complet de judecată pentru respectarea principiului continuității completului de judecată.

La același termen de judecată, doamna judecător X amână judecata în vederea soluționării cererii de abținere și stabilește un nou termen de judecată la data de 5 martie 2015.

În cursul cercetării disciplinare s-a constatat că, la data de 19 februarie 2015, deși dosarul figura pe lista de ședință a doamnei judecător X, având termen de judecată, nu a fost adus în ședința de judecată, doamna judecător X informând

partea prezentă că dosarul a fost transmis „colegei sale” pentru soluționarea cererii de abținere.

Ulterior soluționării declarației de abținere, la termenul de judecată din data de 23 aprilie 2015, în ședință publică, doamna judecătoreasă X formulează o nouă cerere de abținere, după ce anterior, la termenul de judecată din data de 5 martie 2015 a dispus măsuri procesuale în dosar.

Se consemnează în încheierea de ședință din data de 23 aprilie 2015 că doamna magistrat X a formulat cerere de abținere de la judecătoreasa prezentei cauze și se dispune înaintarea dosarului la completul imediat următor pentru soluționarea aceste cereri.

Se prorogă discutarea probei cu expertiză și se amână din nou judecătoreasa pentru soluționarea cererii de abținere.

Nu se invocă în concret care este motivul pentru care s-a formulat o declarație de abținere în cauză.

O nouă declarație de abținere scrisă este depusă la data de 27.04.2015 (fila 471 vol. 1), motivul invocat fiind identic cu cel specificat în declarația de abținere respinsă prin încheierea din data de 19 februarie 2016, respectiv faptul că a pronunțat sentința civilă nr. 10795/2014 în dosarul nr. 17288/280/2010 al Judecătorecii și sentința civilă nr. 7359/2013 în dosarul nr. 21696/280/2011 al Judecătorecii

Dosarul a fost prezentat completului imediat următor care judecă în aceeași materie la data de 28.04.2015 și s-a stabilit termen de soluționare a declarației de abținere la data de 7 mai 2015.

Prin încheierea din data de 07.05.2015, pronunțată de un complet în compunerea căruia a intrat doamna judecătoreasă J1 declarația de abținere formulată

"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)

de doamna judecător X, cu motivarea reținută și în încheierea de ședință din data de 19 februarie 2015 .

Potrivit art. 99 lit. i) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și cu modificările ulterioare constituie abatere disciplinară **„nerespectarea îndatoririi de a se abține atunci când judecătorul sau procurorul știe că există una din cauzele prevăzute de lege pentru abținerea sa, precum și formularea de cereri repetate și nejustificate de abținere în aceeași cauză, care are ca efect tergiversarea judecării”**.

Dispozițiile art. 99 lit. i) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și cu modificările ulterioare reglementează două variante normative ale aceleiași abateri disciplinare, respectiv: nerespectarea de către judecător/procuror a îndatoririi de a se abține atunci când judecătorul sau procurorul știe că există una din cauzele prevăzute de lege pentru abținerea sa **și respectiv, formularea de cereri repetate și nejustificate de abținere în aceeași cauză, care are ca efect tergiversarea judecării**.

În actuala reglementare, pentru reținerea abaterii disciplinare în varianta normativă prevăzută de art. 99 lit. i) teza a II-a, legiuitorul impune ca cererile de abținere să fie formulate în mod repetat, nejustificat și să aibă ca efect tergiversarea soluționării cauzei.

Analiza elementelor constitutive ale abaterii disciplinare, prin raportare la îndeplinirea acestor condiții, conduce la concluzia că răspunderea disciplinară poate fi atrasă numai în condițiile în care judecătorul/procurorul fie invocă, în mod repetat, același motiv de incompatibilitate, fie nu invocă în cadrul aceleiași

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

cereri de abținere toate situațiile de incompatibilitate în care cunoaște că se află, formulând cereri succesive pentru fiecare motiv în parte.

De asemenea, răspunderea disciplinară a magistratului nu se poate angaja în situația în care se constată că formularea cererilor de abținere nu a avut consecințe asupra duratei procedurilor în cauză.

Art.12 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, adoptat prin Hotărârea nr. 328 din 24.08.2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii prevede că „judecătorii și procurorii sunt obligați să-și îndeplinească cu competență și corectitudine îndatoririle profesionale, să respecte îndatoririle cu caracter administrativ stabilite prin legi, regulamente și ordine de serviciu,, , iar potrivit art. 13 din același act normativ „judecătorii și procurorii sunt datori să depună diligența necesară în vederea îndeplinirii lucrărilor repartizate, cu respectarea termenelor legale, iar în cazul în care legea nu prevede, înăuntrul unor termene rezonabile”.

Conform art. 91 teza 1 din Legea nr. 303/2004, republicată, „judecătorii și procurorii sunt obligați să rezolve lucrările în termenele stabilite și să soluționeze cauzele într-un termen rezonabil, în funcție de complexitatea acestora”.

Art.10 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare prevede că „toate persoanele au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, de o instanță imparțială și independentă, constituită potrivit legii”.

Secția apreciază că, pentru a subzista latura obiectivă a acestei abateri disciplinare, trebuie să se constate că pârâta judecător a formulat cereri repetate și nejustificate de abținere în aceeași cauză, cereri care au avut ca efect tergiversarea soluționării cauzei.

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

În speță, pârâta judecător X a formulat cereri repetate de abținere în mai multe dintre dosarele ce i-au fost repartizate spre soluționare, invocând aceleași motive de incompatibilitate, deși cererea inițială îi fusese respinsă.

Astfel, în dosarul nr. 3704/280/2003 a formulat, începând cu data de 23.10.2014, 8 cereri de abținere (unele verbal în ședință publică, altele în scris), reinterând aceleași motive care au fost analizate și înlăturate de completul investit cu soluționarea cererilor de abținere. La data de 25 februarie 2016 doamna judecător X formulează o altă cerere de abținere, această ultima cerere fiind admisă ca urmare a faptului că a fost invocat un alt motiv de incompatibilitate decât cele analizate anterior.

Mai mult, doamna judecător a omis să transmită dosarul de îndată completului imediat următor pentru soluționarea cererilor de abținere. Ca urmare a modului în care doamna judecător a înțeles să administreze actul de justiție, cauza a suferit amânări nejustificate în perioada 23 octombrie 2014-16 aprilie 2015, în condițiile în care dosarul 3704/280/2003 avea o vechime de la data înregistrării în sistem de 13 ani.

În dosarul nr. 5460/280/2011 pârâta a formulat 2 cereri de abținere pentru același motiv, cereri care au fost respinse. Ceea ce este de reținut este faptul că deși prima cerere de abținere a fost formulată la data de 26.06.2014 totuși dosarul este transmis completului competent abia la data 19.09.2014 respectiv după 3 luni. Formularea repetată și nejustificată a cererilor de abținere, corelată cu netransmiterea dosarului pentru soluționarea cererii a determinat tergiversarea judecății în perioada 26 iunie 2014-5.02.2015.

Același mod de lucru a fost adoptat de pârâtă și în dosarul nr. 24657/280/2014, doamna judecător formulând 2 cereri de abținere întemeiate pe

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

aceleași motive , ambele cereri fiind respinse. Cu referire la acest dosar, probele administrate în cauză au relevat faptul că doamna judecător X nu a manifestat diligență pentru a verifica dacă cererea de abținere a fost soluționată de completul imediat următor, intrând în ședința de judecată fără a avea dosarul.

Probele administrate au confirmat faptul că pârâta judecător a continuat să formuleze noi cereri de abținere în aceleași cauze și pentru aceleași motive, după ce prima cerere de abținere a fost respinsă, astfel că Secția reține caracterul nejustificat al cererilor de abținere.

Formularea de cereri de abținere în mod repetat și nejustificat în aceeași cauză, pentru aceleași motive; invocarea succesivă a unor motive de abținere diferite, deși situațiile invocate erau preexistente datei la care a formulat prima declarație de abținere, amânarea judecării în vederea soluționării declarației de abținere deși declarația nu era formulată fiind depusă ulterior. omisiunea transmiterii dosarului la completul imediat următor în vederea soluționării cererii de abținere; acordarea unor termene de judecată succesive la intervale mari de timp pentru soluționarea cererii de abținere conturează în mod clar refuzul judecătorului de a soluționa cauzele care i-au fost repartizate, refuz care a avut ca efect tergiversarea soluționării cauzelor și , nu în ultimul rând, o încălcare a normelor deontologice.

De asemenea, Secția constată că prin modul în care a înțeles să administreze actul de justiție, pârâta judecător a obstrucționat dreptul părților la judecarea cauzei într-un termen rezonabil, drept prevăzut de art. 6 pct.1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, judecata fiind amânată pentru soluționarea cererilor repetate de abținere.

Sub aspectul laturii subiective, forma de vinovăție care caracterizează

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

această abatere disciplinară este cea a intenției. În considerarea statutului său profesional de judecător, pârâta trebuia și putea să prevadă efectele prejudiciabile aduse drepturilor procesuale ale părților dar și imaginii și prestigiului justiției.

Atitudinea culpabilă a pârâtei judecător nu a rezidat numai în numărul cererilor de abținere formulate, ci și în faptul că, după respingerea acestora, a continuat să formuleze alte cereri, invocând aceleași motive de incompatibilitate. Cererile de abținere formulate ulterior de pârâta judecător nu s-au întemeiat pe un alt motiv de incompatibilitate apărut pe parcursul judecării/soluționării cauzei și despre care nu a avut cunoștință la data formulării cererii anterioare.

Mai mult, atitudinea culpabilă a pârâtei este demonstrată și de faptul că pârâta a omis să înainteze dosarele pentru soluționarea cererilor de abținere și nu a întreprins demersurile necesare pentru ca la termenul de judecată acordat dosarele să fie în ședința de judecată.

Această concluzie este confirmată de următoarele probe administrate în cursul cercetării disciplinare: declarația doamnei judecător J1 (filele 480 - 481 vol. 1) din care rezultă că nu au existat situații în care să i se solicite dosarul și să nu îl remită completului doamnei judecător X, că în situația în care nu a avut dosarul în ședință înseamnă că nu l-a cerut; declarația grefierului de ședință G1 (fila 482 vol. 1) care confirmă că de fiecare dată o informa pe doamna judecător X despre lipsa dosarului în ședință de judecată; nota de relații depusă de același grefier și menținută cu ocazia audierii (fila 364 din dosarul disciplinar) în care se arată că, la termenul de judecată din data de 26.03.2015 nu a avut dosarul 3704/280/2003 în ședință deoarece a rămas la doamna judecător pe birou; nota de relații (fila 396 vol 1) a grefierului de ședință G2 care precizează că în ședința publică din data de 19.02.2016, nu a avut dosarele nr. 24657/280/2014 și nr.

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

3704/280/2003.

Secția apreciază că judecătorii nu se pot prevala de garanția independenței pentru a justifica nerespectarea unei hotărâri definitive ce stabilește că nu se află în vreunul dintre cazurile de incompatibilitate prevăzute de lege, chiar dacă soluția nu este favorabilă judecătorului care a formulat cererea de abținere ce a fost respinsă.

Urmarea produsă prin săvârșirea acestei abateri disciplinare constă în tergiversarea soluționării cauzei, cu consecința încălcării drepturilor procesuale ale părților, actul de justiție fiind afectat prin modalitatea în care judecătorul a înțeles să aplice normele procedurale ce reglementează cazurile de incompatibilitate. Comportamentul adoptat de pârâta judecător, constând în formularea repetată de cereri de abținere în aceeași cauză și pentru aceleași motive, urmată de neînaintarea de urgență a dosarului pentru soluționarea cererilor de abținere a determinat prelungirea nejustificată a procedurilor judiciare cu perioade lungi de timp.

În aceste condiții, raportat la dispozițiile legale și regulamentare anterior enunțate. Secția pentru judecători apreciază că pârâta judecător X, prin formularea în mod repetat și nejustificat de cereri de abținere, ignorând în mod voit hotărârile judecătorești prin care au fost soluționate incidentele procedurale privind compunerea completului de judecată, a încălcat obligațiile profesionale impuse de statutul de magistrat.

Modalitatea în care pârâta a înțeles să administreze actul de justiție a împietat asupra desfășurării în bune condițiuni a activității instanței în cadrul căreia își desfășoară activitatea.

În acest context, Secția apreciază că fapta pârâtei judecător X,

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

concretizată în formularea repetată a unor cereri de abținere nejustificate, cu consecința întreruperii cursului judecătii, pe o durată apreciabilă de timp, întrunește elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. i) teza a II a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru toate aceste considerente, Secția va admite acțiunea disciplinară formulată de Inspekția Judiciară împotriva doamnei X – judecător la Judecătoria

La individualizarea sancțiunii, aplicată în condițiile art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, Secția va avea în vedere împrejurările, gravitatea concretă precum și consecințele faptei săvârșite de pârâta judecător.

De asemenea, Secția va avea în vedere că valoarea socială lezată o reprezintă relațiile sociale referitoare la realizarea activității de justiție, în sensul larg al acestei noțiuni, care presupun, pe lângă organizarea și funcționarea în limitele legii, a organelor judiciare și îndeplinirea corectă a actului de justiție, pe planul raportului juridic de muncă, aceste relații transpunându-se în obligații și îndatoriri profesionale ale judecătorilor, stabilite prin legi și regulamente.

În procesul de apreciere a individualizării sancțiunii nu trebuie pierdute din vedere sau minimalizate consecințele directe, imediate, ale faptelor magistratului, astfel cum au fost reliefate de probele administrate în cauză.

Ținând cont de toate aceste împrejurări care, în mod obiectiv trebuie avute în vedere la individualizarea sancțiunii aplicate, reținând totodată caracterul gradual al angajării răspunderii disciplinare, Secția apreciază că se justifică aplicarea unei sancțiuni care să îi atragă atenția asupra gravității faptei și să o determine ca

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

pe viitor să evite un astfel de comportament care afectează dreptul părților la un proces echitabil și prestigiul justiției.

În consecință, față de disp.art.100 din Legea nr.303/2004, republicată, potrivit căreia sancțiunile ce se pot aplica trebuie să fie proporționale cu gravitatea abaterilor, Secția apreciază că se impune aplicarea sancțiunii disciplinare prevăzută de art. 100 lit.a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, constând în **avertisment**.

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea disciplinară formulată de Inspekția Judiciară împotriva doamnei X, judecător în cadrul Judecătoriei

În baza art. 100 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplică doamnei X, judecător în cadrul Judecătoriei, sancțiunea disciplinară constând în **avertisment**, pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. i) teza a II a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică azi, 12 octombrie 2016.

*"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Președinte:

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

WWW.JURI.RO

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr. 141 B, Sector 6, cod 06110

Tel: 311 69 00; Fax: 311 69 01

Web: www.csm1909.ro

WWW.JURI.RO